

Софийски Районен съд е сезиран с жалба от Й. М. П. от, с ЕГН: *****
Наказателно Постановление № 1547 издадено на 18.06.2019г. от Началник на 05 РУ - СДВР
с което на жалбоподателката е наложено наказание глоба в размер на 50 /петдесет/ лева за
нарушение на чл.6 от ЗБЛД. В жалбата си до съда санкционираното лице не оспорва
обстоятелството, че към момента на проверката от полицейските служители не е носило в
себе си документ за самоличност като признава, че е било забравило същия в друга дамска
чанта. Прилага медицински документи и моли наказателното постановление да бъде
отменено. В съдебно заседание жалбоподателят Й. П., редовно призована, не се явява и не се
представява. Административно – наказващият орган Началник на 05 РУ - СДВР, редовно
призован, не се явява и не се представява. При извършената служебна проверка от съда по
допустимостта на жалбата се констатира, че същата е подадена в законоустановения срок и
от легитимирана страна, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по
същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. От събраните в хода на съдебното производство
гласни и писмени доказателства се установява следната фактическа обстановка: На
06.04.2019г., около 17:00ч. в гр.София, бул.,„Янко Сакъзов" до СМГТ на трамвай № 20, при
извършена проверка от страна на полицейските служители старши полицаи при 05 РУ СДВР
П. П. и Б. Й. било установено, че жалбоподателката Й. П. не представя при поискване
документ за самоличност - лична карта. Това обусловило нейното задържане в полицейското
управление, където лицето се опитало да заблуди полицейските служители, представяйки се
под друга самоличност. След извършена проверка била установена нейната действителна
идентичност като й бил съставен АУАН, който й бил връчен лично и подписан от нея без
възражения. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.
Горната фактическа обстановка не се оспорва от самата жалбоподателка като съдът я прие за
безспорно установена и въз основа на показанията на свидетелите П. П. и Б. Й.. Видно от
разпита и на двамата свидетели е, че същите са посетили местонарушението, констатирали
са обстоятелството, че наказаното лице извършва нерегламентирана търговска дейност, за
което й бил съставен и друг АУАН, опитали са да установят нейната самоличност
посредством изискване на надлежен документ, какъвто не им бил представен, което е
обусловило отвеждането на лицето в 05 РУ СДВР. При своите показания свидетелите
признават, че жалбоподателката се е опитала да осуети установяването на действителната й
самоличност посредством предоставяне на неверни данни на други лица, но впоследствие
била констатирана нейната истинска самоличност. Съдът кредитира показанията на
свидетелите като еднопосочни, логични и непротиворечиви. Относно предмета на доказване
в настоящото производство - непредставяне на документ за самоличност, техните твърдения
се признават и от самата жалбоподателка и намират опора и в приобщените по реда на
чл.283 от НПК писмени доказателства. Предмет на преценка на настоящето производство е
съответствието на санкционния акт както с материалния, така и с процесуалния закон. Както
АУАН, така и обжалваното наказателно постановление са били издадени от компетентните
органи и в рамките на законоустановените давностни срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.
Отразяването на обстоятелствата по нарушението и дадената правна квалификация в акта и
постановлението са били съобразени с изискванията на чл. 42 т.5 и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от
ЗАНН. При извършена съвкупна преценка на фактическата обстановка и направен анализ на
събраните по делото доказателства съдът намира, че със своето поведение жалбоподателката
Й. П. е извършила административно нарушение по чл.6 от ЗБЛД. От обективна страна
изпълнителното деяние е формално и се счита за извършено чрез бездействие. Лицето не е
носило в себе си документ за самоличност, каквото законово задължение е имало, поради
което не го е било представило при поискване от компетентните длъжностни лица, за
установяване на неговата самоличност. От субективна страна извършеното нарушение е
било извършено виновно при форма на вина непредпазливост в нейната алтернативна
форма на небрежност. В подадената пред съда жалба самото лице признава, че личната й

карта се е намирала в друга чанта и не е имало възможността да я предостави на проверяващите. По отношение на вида и размера на наказанието съдът съобрази, че административно наказващият орган правилно е отмерил предвидената в разпоредбата на чл.80, т.5 от ЗБЛД санкция глоба в размер на 50.00 лева. Тъй като тя е определена в предвидения в закона минимум, същата и не подлежи на последваща редукция. По отношение на представените с жалбата писмени доказателства съдът намира същите за неотнормими към предмета на делото и неоневиняващи цялостното поведение преди и по време на деянието от страна на жалбоподателката. При извършена служебна проверка не бяха констатирани съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяната на наказателното постановление на процесуално основание. С оглед гореизложеното наказателното постановление се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.